

der talte om, at det var juristeri, når vi andre talte om grundloven. Og der var et folketingsmedlem, der under debatten sagde, og jeg citerer:

»Det er dybt ærgerligt, at Folketingets medlemmer fortaber sig i en diskussion om juristeri over så vigtigt et emne, at man nu endelig rent ud sagt kan få skovlen under Tvindimperiet.«

Det var Dansk Folkepartis leder fru Pia Kjærsgaard, og det viser noget om respekten for grundloven i forhold til, at man forfølger en sag.

For det tredje har det også været en udbredt opfattelse hos mange folketingsmedlemmer, at Folketinget kan vedtage alt. I den forbindelse er der nogle, der helt fejlagtigt citerer Hørup: at der ingenting er over Folketinget; det, han mente dengang, var, at Folketinget var over Landstinget. Han har aldrig ment noget omkring Højesteret og domstolene.

For det fjerde var det også en udbredt opfattelse – og den havde jeg nok også selv – at selv om det måske var på kant med grundloven eller endda i strid med grundloven, ville Højesteret ikke underkende en beslutning truffet i Folketinget.

Når det skete, er der efter min opfattelse, fordi man er gået klart længere end i nogen anden sammenhæng, så jeg mener ikke, det er noget med, at Højesteret nu pludselig har ændret sig voldsomt, men det er, fordi Folketinget ændrede sig.

Man henviser til – og det er også sket i dag – Justitsministeriets Lovkontors udtalelse; den har vi altid haft en vis skepsis over for, når man i hvert fald i den fase skal vurdere, om en ting er lovlig eller ikke lovlig, for når lovforslaget er fremsat, er det jo godkendt af Justitsministeriets Lovkontor. Så det vil jo nok være utænkeligt, at de siger, at det ikke er i orden.

Det var derfor, at vi i sin tid bad om at få et responsum selv, og vi fik et, og det var ikke, fordi vi kendte den pågældende jurist, jeg havde aldrig talt med manden før, men den pågældende jurist, Claus Haagen Jensen, lavede et responsum til os, som hele Folketinget fik, og der sagde han, at lovindgrebet må antages at stride mod grundlovens § 3, tredje punktum, fordi, det – altså lovforslaget – er begrundet, i hvert fald delvis, i, at skolerne har overtrådt den gældende lovgivning om statsstøtte, og fordi forslaget samtidig afskærer skolerne fra et kunne få en domstolsprøvelse af dette spørgsmål. Lovgiveren vil ved en sådan fremgangsmåde

henlægge, hvad der reelt er dømmende myndighed, til Folketinget.

Det vil sige, at der var altså andre end Justitsministeriets Lovkontor, der sagde noget, og de sagde noget helt andet, f.eks. Claus Haagen Jensen.

Det, vi sagde dengang, og det er det, vi stadig mener, var det, vi sagde i forbindelse med en forespørgsel, hvor vi fremsatte et forslag til vedtagelse, som mundede ud i et tillidsklæring til den daværende undervisningsminister om at lave sit arbejde og ikke at lovgive. Det, vi sagde, var, at Folketinget skulle give udtryk for, og jeg citerer:

»... forventning om, at undervisningsministeren fortsat administrativt vil gribe ind over for skoler, som ikke har overholdt eller ikke overholder lovgivningen, herunder gældende tilskudsregler, og at undervisningsministeren vil træffe de nødvendige skridt med henblik på sanktioner over for dem, der er ansvarlige for, at misbrug, uregelmæssigheder og ulovligheder har fundet sted og har kunnet finde sted.«

Det foreslog vi Folketinget dengang. Det var ikke, fordi vi ikke ville gribe ind, hvis der var noget at gribe ind over for, men vi ville være sikre på, at hvis man greb ind, at det så var reelt at gribe ind, og dernæst gælder der nogle retsprincipper, hvis man skal gribe ind.

Og den tilkendegivelse, vi kom med dér for 3 år siden, mener vi stadig væk, og vi mener, at det er det, undervisningsministeren skal gøre. Og man skal heller ikke gøre mere end det, der er gældende regel i forhold til, at man skal gribe ind over for skoler, som har gjort noget, i stedet for ligesom at gribe ind, selv om de ikke har gjort noget.

Christian H. Hansen (DF):

Nu er der jo ingen grund til, at jeg tog en kort bemærkning, men når hr. Aage Frandsen står heroppe på talerstolen og begynder at fremhæve specielt fru Pia Kjærsgaard, må jeg sige, at hvis hr. Aage Frandsen havde brugt lidt tid på at læse alt det, der blev sagt under debatten, så blev der sagt mange knubbede ord her i Folketingssalen om mange forskellige personer, og jeg mener faktisk ikke, det klæder hr. Aage Frandsen særlig pænt, at han så begynder at fremhæve enkeltpersoner. Jeg synes, det er i orden, at han gør det, men så synes jeg, han skulle have kørt hele raden rundt.

Men kan vi ikke sige, at vi i dag har en lidt historisk dag? Det er i hvert fald første gang i